

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum anima hominis rapiatur ad diuina? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

516 QVÆST. CLXXV. ART. I.
*lib. 5. c. 26. non refert 5. de Ciuit. Dei, quod Theodosius Augustus
 procul a ad Ioannem in Aegypti eremo constitutum, quem
 prin. 10. 5 prophetandi spiritu præditum fama crebescente di-*
 dicerat, misit: & ab eo nuntium victoria certissi-
 mum accepit.

QVÆST. CLXXV.
 De Raptu, in sex articulos diuisa.

- D** E inde considerandum est de raptu.
 ¶ Et circa hoc quærentur sex.
 ¶ Primo, vtrum anima hominis rapiatur ad diuina?
 ¶ Secundo, vtrum raptus pertineat ad vim cog-
 scitiuam, vel ad appetitiuam?
 ¶ Tertio, vtrum Paulus in raptu viderit Dei glo-
 riam?
 ¶ Quarto, vtrum fuerit alienatus à sensibus?
 ¶ Quinto, vtrum fuerit totaliter anima à corpore se-
 parata in statu illo?
 ¶ Sexto, quid circa hoc sciuerit, & quid ig-
 nerit.

ARTIC. I.

834
Ver 9. 13
a. 1. et a.
2. et 9.
Et 2. Cor.
12. co. 4.
lit. c. 1.
ante me.
tom. 1.
c. 8. a me
dio illi.
¶ c. 9. no
procul a
sua.

Vtrum anima hominis rapiatur ad diuina?
 Ad primum sic proceditur. Videtur, quod anima
 hominis non rapiatur ad diuina. Diffinitur enim
 à quibusdam raptus, Ab eo quod est secundum
 in id quod est supra naturam, vi superioris
 eleuatio. Est autem secundum naturam hominis
 ad diuina eleuetur. Dicit enim * Augustin. in prin-
 cipio confess. Fecisti nos Domine, ad te, & in te
 est cor nostrum, donec requiescat in te. Non ergo
 animis anima rapiatur ad diuina.
 ¶ Præterea, Dionysius dicit * 8 cap. de diuinis
 quod iustitia Dei in hoc attenditur, quod carnis
 rebus distribuit secundum suum modum & dignitatem.
 Sed quod aliquis eleuetur supra id quod est secundum
 naturam, non pertinet ad modum hominis, vel digni-
 tatem. Ergo videtur quod non rapiatur mens hominis
 à Deo in diuina.

¶ 3. Præ-

¶ 3 Præterea, Raptus quamdam violentiam importat. Sed Deus non regit nos per violentiam, & coactè, vt Damasc. dicit *. Non ergo mens hominis rapitur ad diuina.

li. 2 c. 30
cir prim.

SED contra est, quod 2. ad Cor. 12. dicit Apost. Scio hominem in Christo raptum vsque ad tertium celum. Vbi dicit Glos. * raptum, id est, contra naturam eleuatum.

gl. or. ib.

RESPONDEO dicendum, quod raptus violentiam quamdam importat, vt dictum est *. Violentum autem dicitur cuius principium est extra, nil conferente eo quod vim patitur, vt dicitur in 3. Ethicor. ¶ Conferret autem vnumquodque ad id in quod tendit secundum propriam inclinationem vel voluntariam,

arg. 3. huius
ius ar.
li. 3. c. 1.
cir. med.
som. 5.

vel naturalem. Et ideo oportet quod ille qui rapitur ab aliquo exteriori, rapiatur in aliquid quod est directum ab eo in quod eius inclinatio tendit. Quæ quidem diuersitas attenditur dupliciter. Vno quidem modo, quantum ad finem inclinationis: puta, si lapis qui naturaliter inclinatur ad hoc quod feratur deorsum, proijciatur sursum. Alio modo, quantum ad modum tendendi: puta si lapis velocius proijciatur deorsum, quam sit motus eius naturalis. Sic igitur & anima hominis dicitur rari in id quod est præter naturam. Vno modo, quantum ad terminum raptus, puta quando rapitur ad pœnas: secundum illud Psalmi 49. Ne quando rapiat, & non sit qui eripiat. Alio modo, quantum ad modum homini connaturali, qui est vt per sensibilia intelligat veritatem. Et ideo quando abstrahitur à sensibilibus apprehensione, dicitur rari, etiam si eleuetur ad ea ad quæ naturaliter ordinatur: dum tamen hoc non fiat ex propria intentione, sicut accidit in somno qui est secundum naturam. Vnde non potest proprie raptus dici. Huiusmodi autem abstractio ad quæcunque fiat, potest triplici causa contingere. Vno modo ex causa corporali: sicut accidit in his qui propter aliquam infirmitatem alienationem patiuntur. Secundo mo-

do, ex virtute dæmonum : sicut patet in arreptiis.
Tertio modo, ex virtute diuina. Et sic loquitur
nunc de raptu, prout scilicet aliquis spiritu diuino
eleuatur ad aliqua supernaturalia cum abstractione à
sensibus : secundum illud Ezechiel. 8. Spiritus eleua-
uit me inter cælum & terram, & adduxit me in
Hierusalem in visione Dei. Sciendum tamen quod
rapi quandoque dicitur aliquis non solum propter
alienationem à sensibus, sed etiam propter abstrac-
tionem ab his quibus intendebat : sicut cum dicitur
patitur euagationem mentis præter propositum, hoc
hoc non ita propriè dicitur.

Ad primum ergo dicendum, quod naturalis
est homini, vt in diuina tendat per sensibilia
prehensionem : secundum illud Rom. 1. Inuisibilia
Dei per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur.
Sed iste modus, quod aliquis eleuetur ad diuina
abstractione à sensibus, non est homini naturalis.

Ad secundum dicendum, quod ad modum
cognitatem hominis pertinet, quod ad diuina eleuetur
ex hoc ipso, quod homo factus est ad imaginem
Dei. Et quia bonum diuinum in infinitum excedit
humanam facultatem, indiget homo vt super-
naturaliter ad illud bonum capiendum adiuuetur.
Vnde fit per quodcumque beneficium gratiæ. Vnde
sic eleuetur mens à Deo per raptum, non est
naturam, sed supra facultatem naturæ.

Ad tertium dicendum, quod verbum dicitur
est intelligendum quantum ad ea quæ sunt pro
minem facienda. Quantum verò ad ea quæ sunt
dunt liberi arbitrij facultatem, necesse est quod
mo quadam fortiori operatione eleuetur. Quod
dem quantum ad aliquid potest dici coactum.
licet attendatur modus operationis : non attendatur
tendatur terminus operationis, in quem raptus ho-
minis & eius intentio ordinatur.